

Lunchroom Up haalde verslaafde Mart uit een diep dal

Hij was tien jaar zwaar verslaafd, zat tot driemaal toe in een verslavingskliniek, maar vond via een leerwerktraject in Lunchroom UP op Scheveningen weer de weg omhoog. “Hier vond ik perspectief. En zelfvertrouwen. Mijn les aan elke verslaafde is dan ook: ‘hoe diep je ook zit en hoe doelloos het er ook uitziet, het kán gewoon anders worden als je zelf actie onderneemt.”

“ Hier heb ik geleerd wat mijn capaciteiten zijn én vertrouwen en gevoel voor verantwoordelijkheid gekregen.”

De 40-jarige Mart staat nu als volleerd gastheer achter de bar in de lunchroom, maar stond enkele jaren terug aan de rand van de afgrond. Zijn verslavingsproblematiek (“alcohol, middelen, maar ook mijn gedrag; altijd maar werken kan ook een verslaving zijn”) leidde er uiteindelijk toe dat hij na een reeks van arbeidsconflicten voor 100% werd afgekeurd. En de puinhoop die hij van z'n leven maakte werd steeds groter. “Ik zat angstig in een hoekje met een spuit in mijn arm en spoot me achterstevoren. Bang om te leven, en bang om dood te gaan. Ik was ten einde raad.”

Schotse afkickkliniek

‘Het keerpunt kwam toen hij zich ruim twee jaar geleden aanmeldde bij een Schotse afkickkliniek voor een tien weken durende ‘harde’ behandeling. Aansluitend ging hij tien maanden in een zogenaamd ‘safe house’ in Den Haag wonen. Mart woonde amper twee weken onder begeleiding en samen met drie andere herstellende verslaafden in dat safe house, toen hij in contact kwam met Brasserie Up; de voorloper van de lunchroom. Uitbater is ervaringsdeskundige Willem Govers – jarenlang zelf in de greep van koning alcohol – die hier ex-verslaafden een mbo-opleiding en uitzicht op werk aanbiedt.

Herstelproces

Mart is ‘supertrots’ en ‘superblij’ met de ommezwaai die hij dankzij dit project (mede mogelijk gemaakt via een achtergestelde lening van Start Foundation) kon maken. “Als verslaafde was ik totaal onhandelbaar, crimineel en niemand kon op me rekenen. Hier heb ik geleerd wat mijn capaciteiten zijn – in november doet hij zijn mbo-horeca-examen bij het ROC – én vertrouwen en gevoel voor verantwoordelijkheid gekregen. Dat ik hier nu de kassa mag opmaken was superbelangrijk voor mijn herstelproces.”

Fuck-it-modus

Mart staat inmiddels weer zo stevig in het leven dat hij niet van slag raakte toen Willem (56) onlangs bekendmaakte dat hij na het op weg helpen van zo'n 80 ex-verslaafden in vijf jaar het stokje eerdaags aan een andere bevlogen ondernemer wil doorgeven. Dat onverwachte einde betekende een fikse domper voor Mart, die inmiddels uitzicht had op een vast contract. Maar door er veel over te praten wist hij weg te blijven uit de ‘fuck-it-modus’. “Het stadium waarin je geen uitweg meer ziet en dus maar naar de fles of de spuit grijpt.” In plaats daarvan richt hij zich op nieuwe doelen. “Ik haal veel voldoening uit de begeleiding van herstellende verslaafden. Ik neem drie avonden in de week deel aan een NA-zelfhulpgroep (NA staat voor Narcotic Anonymous) waarbij ik vertel over mijn aanpak. Dat werk ligt me goed én het helpt me clean te blijven.”